

προχωραίν. οὐδὲ γὰρ καὶ κῶτος ὅβια φά-
 δων φίλων τῆν πατρίδα, καὶ ταύτην ἀνάχων μὲ
 δύναμιν, καὶ πάλιν ὅταν δέηται τῶν βοηθηθῶν.
 τῶν. ἕτερα δ' εἶναι ἔφ' ὧν ἐγὼ κωλύομαι, ταύτην
 αὐτῆ τῆν λειτουργίαν ἀποφάσκειν, ἢ καὶ διαξελθεῖν
 χαλαροῖ, καὶ περιγενέσθαι ἀδύνατον. τούτων τοίνυν
 πρατόντων πολλή μοι πανταχόθεν συγγνώμη, ἢ
 μὴ δύνασται τῆ πατρίδι τῆν ὀφειλομένην χάριν
 ἐκτίνασθαι. ἐν νόμον ἑαυτῶν οἶμαι δοξάζειν καὶ δοῖ.
 μὴ πείθε παρὰ φάσαν, ὡς αὐτοὺς ἀπαιτήσθαι.
 οὐδὲ γὰρ κούφωτέρων νῦν τούτων ἢ ἐν τότε, πε-
 ρῶμαι, οὐτ' ἐγὼ δυνατώτατος ἐκείνων ἀνάχεται.
 οὐ μὴν οὐδὲ κούφωτέρωτος ὡ πάντας τοὺς
 νῦν ἀνδραῖα νικῶν. ἢ τοίνυν ἀδύνατος εἶσε, τί
 δὲ πάλιν φάσαι τῶ κηρῶ.

Ἐπιστολὴ ε.

Τῷ Αὐτῷ.

Ὁ μὲν λόγιος ὡς ἐβόησε τινῶν ἀμαρτῶν
 ἀπὸν εἶναι τοῖς ἡμετέροις κατῆρε λιμένας. ἡ-
 κῆς δὲ τύχη ἀγαθῆ τῆν ἀποτοχίαν ἐλογισά-
 ρατα ταύτην. ἀπῆγγαλε γὰρ ἡμῖν, ἢ τάλας μὲν
 οἱ τῆν δὴν ἔβωον οὐκ ἀγνοοῦντες ἡμεῖς ἐπαυθῶ-
 ρατα. τὸ δὲ μὴ δύνασθαι σαφῆ τινι τοῖς ἐυθηνῶν
 μὴ βουλομένων ἐλέγχαι, ἀκράτητον ἡμῶς ποδὸ
 χαισῶν ἔοντο. νῦν δὲ διὰ τούτων καὶ τοῖς πε-
 νησιώταις ἐνεβλάθη τὰ σῶματα. καὶ οἱ τοῦ φαι-
 λῆος ἔπαινοι προχωροῦσθαι οὐδένως τολμῶντος
 αὐτοῖς ἐνοχλῶν. ὡδ' ἢ ἡ πόλις ἡμῖν πλείους τῶν
 περὶ σοῦ διηγήθαι, τῶν μὲν τῆν πάντας λαδοῦ-
 σαν ἔξοδον ἐπαυθόντων. ἔσθαι γὰρ φάσι καὶ τύχης

ἢ Cod

ἐν φάσει